TIETOSUOJAVALTUUTETUN TOIMISTO

Lausunto

TSV/11736/2025

10.11.2025

Perustuslakivaliokunta
PeV@eduskunta.fi

Viitetieto: HE 141/2025 vp, Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi verotusmenettelystä annetun lain 21 §:n muuttamisesta

Tietosuojavaltuutetun lausunto perustuslakivaliokunnalle

Aluksi

Eduskunnan perustuslakivaliokunta on pyytänyt kirjallista asiantuntijalausuntoa tietosuojavaltuutetun toimistolta hallituksen esityksestä eduskunnalle laiksi verotusmenettelystä annetun lain 21 §:n muuttamisesta (HE 141/2025 vp). Kiitämme mahdollisuudesta lausua asiassa. Todettakoon, että tietosuojavaltuutetun toimisto on asian varsinaisella lausuntokierroksella lausuntopyyntövaiheessa ennen lopullisen hallituksen esityksen antamista antanut oman lausuntonsa 29.8.2025.

Nyt lausuttavana olevan esityksen mukaan esityksessä muutettaisiin verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995, jäljempänä verotusmenettelylaki) 21 §:ää siten, että Verohallinto voisi jatkossa kerätä vertailutietotarkastusta varten tietoja tarpeellisessa laajuudessa tietosuojasääntelyssä henkilötietojen käsittelylle säädettyjen vaatimusten puitteissa.

Esityksen mukaan ehdotetuilla muutoksilla pyritään turvaamaan Verohallinnon tiedonsaantia ja siten myös verotulojen kertymistä. Ehdotetussa säännöksessä säädettäisiin muun ohessa Verohallinnon oikeudesta suorittaa vertailutietotarkastus, vertailutietotarkastusta koskevan pyynnön edellytyksistä ja vertailutietotarkastuksella saatujen tietojen käsittelyä koskevista suojatoimista Verohallinnossa.

Tietosuojavaltuutetun toimisto jakaa näkemyksen harmaan talouden torjumisen tärkeydestä ja Verohallinnon tärkeästä roolista tässä tehtävässä.

Tietosuojavaltuutetun näkemyksen mukaan hallituksen esitykseen on sen luonnosversioon verrattuna tehty oikeansuuntaisia muutoksia. Hallituksen esityksessä on kuitenkin edelleen ongelmia koskien asiamukaisten tietosuojalainsäädännön vaatimusten huomiointia. Näitä käydään seuraavaksi tässä lausunnossa lävitse. Lisäksi tietosuojavaltuutettu toteaa, että kyse on hyvin perusoikeusherkästä kokonaisuudesta, jonka tavoitteena on laaja-alaisesti ja kohdentamattomasti rajoittaa ihmisten henkilötietojen suojaa. Tällaisen kokonaisuuden valmistelulle tulisi varata asianmukainen aika.

TIETOSUOJAVALTUUTETUN TOIMISTO

Aiemmat päätökset ja nykytilan arviointi

Korkein hallinto-oikeus (KHO 2020:8) ja tietosuojavaltuutettu (Tietosuojavaltuutettu 11.11.2022, Dnro 3681/186/21) ovat antaneet kumpikin osaltaan Verohallinnon vertailutietotarkastuksia koskevat päätöksensä. Kuten nyt tarkasteltavassa hallituksen esitysluonnoksessa todetaan, mainittujen päätösten mukaisesti vertailutietotarkastuksissa esitetyt tietopyynnöt eivät täyttäneet Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen 2016/679 luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (jäljempänä yleinen tietosuoja-asetus) vaatimusta henkilötietojen rajoittumisesta siihen, mikä on tarpeellista suhteessa niiden käsittelyn tarkoituksiin. Päätösten mukaisesti henkilötietojen käsittelyn ei myöskään voitu katsoa olevan tietosuojalain edellyttämällä tavalla tarpeen ja oikeasuhtaista viranomaisen toiminnassa yleisen edun mukaisen tehtävän suorittamiseksi.

Päätöksissä pidettiin ongelmallisena sitä, että vertailutietopyyntöjä ei oltu pyrittykään rajaamaan sellaisiin verovelvollisiin, joita koskevien tietojen voidaan olettaa olevan verovalvonnan toteuttamiseksi tarpeellisia. Niin kuin hallituksen esitysluonnoksessakin todetaan, tietosuojavaltuutettu on päätöksen yhteydessä tuonut esille myös sen, että saatuaan tietoaineistot, Verohallinto ryhtyy heti rajaamaan tarkempiin riskianalyyseihin johtavia tilitapahtumia. Tämän on katsottu osoittavan, että tieto- pyynnöt ovat jo lähtökohtaisesti olleet liian laajoja.

Lisäksi tietosuojavaltuutettu on päätöksessään kiinnittänyt huomiota yleisen tietosuoja-asetuksen 25 artiklasta seuraavan oletusarvoisen tietosuojan asettamiin vaatimuksiin. Tietosuojavaltuutetun mukaan henkilötietojen minimointiin tähtääviä toimenpiteitä suunnitellessaan Verohallinnon olisi tullut huomioida laajemmin, että kyseessä olevan tietopyynnön johdosta suoritetuissa käsittelytoimissa on kyse yksityiselämän suojan ydinalueelle kuuluvien valtiosääntöoikeudellisesti arkaluonteisten tietojen laajamittaisesta käsittelystä, jolla voi olla merkittäviä vaikutuksia rekisteröityjen oikeuksille ja vapauksille.

Kuten hallituksen esitysluonnoksessa todetaan, korkeimman hallinto-oikeuden ja tietosuojavaltuutetun edellä mainituissa päätöksissä on lisäksi nostettu esille yleisen tietosuoja-asetuksen johdanto-osan 31 kohdan perusteella, että viranomaisten lähettämien tietoluovutuspyyntöjen olisi aina oltava kirjallisia, perusteltuja ja satunnaisia, eikä niiden pitäisi koskea kokonaista rekisteriä tai johtaa rekisterien yhteen liittämiseen. Tietosuojavaltuutettu on katsonut, että Verohallinnon tietopyyntöjen ei voitu katsoa olevan satunnaisia, sillä pankeille oli esitetty vastaavan sisältöisiä tietopyyntöjä vuosittain vuosien 2015–2021 aikana. Korkeimman hallinto-oikeuden käsiteltävänä olleessa tapauksessa Verohallinnon tietopyyntö käsitti listauksen pankin kaikista asiakkaista tiettynä ajankohtana sekä tietyt asiakasta koskevat tiedot. Korkeimman hallinto-oikeuden mukaan tietopyynnön toteuttaminen oli vaikutuksiltaan rinnastettavissa kokonaisen asiakasrekisterin luovuttamiseen, vaikka tieto- pyyntö ei ulottunut kaikkiin tietueisiin, joita pankin asiakasrekisteriin on eri asiakkaista merkitty.

Tietosuojavaltuutettu toteaa, että edellä käsitellyt korkeimman hallinto-oikeuden ennakkoratkaisu ja tietosuojavaltuutetun päätös ovat epävarmuuden kasvattamisen sijaan osaltaan selventäneet oikeustilaa vertailutietotarkastuksiin liittyen. Ne ovat lisäksi myös tarkentaneet nykyisessä vertailutietotarkastuksia koskevassa sääntelyssä olevia ongelmia.

Laajojen tietoaineistojen kerääminen ja käsitteleminen

Hallituksen esityksen mukaan ehdotetussa verotusmenettelylain 21 §:n 2 momentissa säädettäisiin siitä, että Verohallinto voisi esittää sivulliselle vaatimuksen tietojen luovuttamisesta siten, että vaatimuksessa ei yksilöidä kaikkia niitä henkilöitä, kuolinpesiä, yhteisetuuksia, yhtymiä tai yhteisöjä, joita vertailutietotarkastuksella käsitellään. Tietopyynnön olisi oltava perusteltu ja tarkasti kohdennettu verovalvonnassa välttämättömiin tietoihin. Tietopyyntö olisi rajattava siten, että siitä käyvät ilmi ne verotuksessa merkitykselliset tosiseikat, taloudelliset tapahtumat tai taloudelliset toimijat, joiden perusteella tiedonantovelvollinen voi tunnistaa ne välttämättömät tiedot, joihin vertailutietotarkastus on kohdennettu. Vertailutietotarkastus voitaisiin toimittaa myös toistuvasti kohdennettuna samaan tiedonantovelvolliseen ja että Verohallinto ei saisi luovuttaa vertailutietotarkastuksella saatua aineistoa sellaisenaan edelleen. Tietosuojavaltuutettu toteaa, että ehdotettu säännös mahdollistaisi hyvin laajan tietojen edelleen luovuttamisen. Ottaen erityisesti huomioon, että rekisteröidyllä ei lähtökohtaisesti ole tietoa siitä, että veroviranomainen voi käsitellä häntä koskevia tietoja, ei näitä tietoja tule tietosuojavaltuutetun näkemyksen mukaan luovuttaa edelleen. Tietosuojavaltuutettu katsoo, että pykälästä tulee poistaa sana ”sellaisenaan”.

Hallituksen esityksen mukaan ehdotettu sääntely muuttaisi vertailutietotarkastusta merkittävästi verrattuna nykytilaan. Verohallinto tekisi vertailutietotarkastusta varten ennalta selvitystyön niiden rajausten selvittämiseksi, jotka yksilöivät valvonnassa välttämättömät tiedot. Nykytilassa Verohallinto on tehnyt käsittelyä kohdentavia toimenpiteitä vasta sen jälkeen, kun tietoaineisto on saatu.

Hallituksen esityksen mukaan Verohallinto vastaisi siitä, että tietojen välttämättömyys on arvioitu oikein. Verohallinnon olisi perusteltava tietopyyntö huolellisesti. Siten pyynnön tulisi sisältää 2 momentin mukaisten rajausten lisäksi perustelu siitä, mitä pyydettävillä tiedoilla tavoitellaan ja miksi Verohallinto on päätynyt pyynnön mukaisiin rajauksiin. Tällöin pyynnön perusteluista ilmenisi, minkä veroriskin valvomiseksi Verohallinto pyytää tietoja.

Kuten hallituksen esityksessä todetaan, on sen aiempaan luonnosversioon verrattuna verotusmenettelylain 21 §:n 2 momenttia muutettu jatkovalmistelussa siten, että Verohallinnon tietopyynnön on oltava perusteltu ja tarkasti kohdennettu verovalvonnassa välttämättömiin tietoihin. Momenttiin on myös lisätty edellytys, jonka mukaan Verohallinnon tietopyyntö on rajattava siten, että siitä käyvät ilmi ne verotuksessa merkitykselliset tosiseikat, taloudelliset tapahtumat tai taloudelliset toimijat, joiden perusteella tiedonantovelvollinen voi tunnistaa ne välttämättömät tiedot, joihin vertailutietotarkastus on kohdennettu. Tietosuojavaltuutettu toteaa, että sinänsä lisätyllä osuudella on mahdollisuus saada täsmentyneempi

käsitys tietopyynnön kohteesta. Tietosuojavaltuutettu katsoo, että pykälää tulisi edelleen kehittää siten, että ne edellytykset, joiden perusteella pyyntö voidaan katsoa tarkasti kohdennetuksi kävisivät selkeästi ilmi.

Kyseisestä verotusmenettelylain 21 §:n 2 momentista on lisäksi jatkovalmistelussa poistettu hallituksen esityksen luonnokseen verrattuna viittaus siihen, että vertailutietotarkastuksessa voitaisiin käsitellä massadata-aineistoa. Myös ehdotetusta verotusmenettelylain 21 §:n 4 momentista on poistettu viittaus massadata-aineisto-käsitteeseen ja käytetty sen sijaan laajat tietoaineistot-käsitettä. Siten, vaikka käsite on eri, ei se poista sitä seikkaa, että asiassa on edelleen kyse laajasta määrästä tietoja.

Tietosuojavaltuutettu oli todennut hallituksen esityksen luonnosversiota koskien, että koska massadata-käsitettä ei ollut käytetty Suomen lainsäädännössä verotusmenettelylain 21 §:n 2 momentin mukaisessa merkityksessä, olisi asian merkittävyyden takia käsitettä tullut jo itsessään käsitellä hallituksen esitysluonnoksessa todettua tarkemmin ja laajemmin lainsäädännöllisen tarkkuuden saavuttamiseksi kyseisen määritelmän osalta.

Tietosuojaperiaatteiden huomioiminen

Henkilötietojen käsittelyä koskevista periaatteista säädetään yleisen tietosuoja-asetuksen 5 artiklassa. Tietosuojaperiaatteita on noudatettava aina, kun käsitellään henkilötietoja. Tietosuojaperiaatteiden mukaan henkilötietoja on:

- käsiteltävä lainmukaisesti, asianmukaisesti ja rekisteröidyn kannalta läpinäkyvästi *(lainmukaisuus, asianmukaisuus ja läpinäkyvyys)*
- kerättävä ja käsiteltävä tiettyä, nimenomaista ja laillista tarkoitusta varten *(käyttötarkoitussidonnaisuus)*
- kerättävä vain tarpeellinen määrä henkilötietojen käsittelyn tarkoitukseen nähden *(tietojen minimointi)*
- päivitettävä aina tarvittaessa: epätarkat ja virheelliset henkilötiedot on poistettava tai oikaistava viipymättä *(tietojen täsmällisyys)*
- säilytettävä muodossa, josta rekisteröity on tunnistettavissa ainoastaan niin kauan kuin on tarpeen tietojenkäsittelyn tarkoitusten toteuttamista varten *(säilytyksen rajoittaminen)*
- käsiteltävä luottamuksellisesti ja turvallisesti *(luottamuksellisuus ja turvallisuus).*

Tietojen minimointi -periaatteen mukaisesti henkilötietoja ei saa kerätä tai käsitellä laajemmin kuin on välttämätöntä käyttötarkoituksen kannalta. Henkilötietoja saa käsitellä vain silloin, kun käsittelyn tarkoitusta ei ole mahdollista toteuttaa muulla tavoin. Käsiteltävien henkilötietojen on oltava asianmukaisia eli kerättyjen tietojen on oltava sellaisia tietoja, joilla kyetään täyttämään määritelty käyttötarkoitus, olennaisia eli kerätyillä henkilötiedoilla on oltava selkeä yhteys määriteltyyn käyttötarkoitukseen ja rajoitettuja eli välttämättömiä määritellyn henkilötietojen käyttötarkoituksen kannalta.

Yleisen tietosuoja-asetuksen 25 artiklan 2 kohdan nojalla rekisterinpitäjän on valittava ja pantava täytäntöön henkilötietojen käsittelytoimet, joilla oletusarvoisesti toteutetaan vain asetetun lainmukaisen tavoitteen

saavuttamiseksi ehdottoman välttämätön henkilötietojen käsittely. Kyseistä velvoitetta sovelletaan erityisesti tietojen minimoinnin periaatteen noudattamiseen.

Puolestaan tietojen täsmällisyys -periaatteen mukaisesti käsiteltävien henkilötietojen on oltava täsmällisiä ja päivitettyjä. Epätarkat ja virheelliset henkilötiedot on oikaistava tai poistettava viipymättä. Rekisterinpitäjän tulee varmistua hallussaan olevien tietojen täsmällisyydestä. Tietojen oikeellisuuden varmistaminen on erityisen tärkeää silloin, kun henkilötietojen perusteella tehdään yksilön kannalta olennaisia päätöksiä. Epätäsmälliset ja virheelliset tiedot voivat vakavalla tavalla vaarantaa rekisteröidyn oikeuksia.

Lisäksi tietosuojalain (1050/2018) 4 §:n 2 kohta edellyttää, että henkilötietojen käsittely on oikeasuhtaista viranomaisen toiminnassa yleisen edun mukaisen tehtävän suorittamiseksi.

Hallituksen esityksen mukaan yleisen tietosuoja-asetuksen 23 artiklan perusteella lainsäädäntötoimenpiteellä voidaan rajoittaa yleisen tietosuoja-asetuksen 5 artiklassa säädettyjä oikeuksia, jos rajoituksessa noudatetaan keskeisiltä osin perusoikeuksia ja -vapauksia ja se on demokraattisessa yhteiskunnassa välttämätön ja oikeasuhteinen toimenpide, jotta voidaan taata muun muassa jäsenvaltiolle tärkeä taloudellinen tai rahoituksellinen etu mukaan lukien verotukseen liittyvät asiat. Yleisen tietosuoja-asetuksen 23 artiklan 2 kohdan mukaan lainsäädäntötoimenpiteiden on tarpeen mukaan sisällettävä erityisiä säännöksiä, jotka koskevat ainakin artiklan 2 kohdan a-h alakohdissa lueteltuja seikkoja.

Hallituksen esityksen mukaisesti nykyinen vertailutietotarkastusta koskeva säännös tai muukaan vertailutietotarkastuksiin soveltuva Verohallinnon tiedonsaantia koskeva sääntely ei kata yleisen tietosuoja-asetuksen 23 artiklan 2 kohdan mukaisia erityisiä säännöksiä. Tietosuojavaltuutettu jakaa tämän kannan.

Hallituksen aiemman esitysluonnoksen tavoin hallituksen esityksen mukaisesti ehdotetussa verotusmenettelylain 21 §:ssä mahdollistettaisiin laajojen tietopyyntöjen tekeminen vertailutietotarkastuksia koskien. Nämä tietopyynnöt kohdistuisivat suuriin joukkoihin rekisteröityjä, joihin rekisterinpitäjiltä (sivullisilta) saaduissa vastauksissa olisi mukana suuria määriä henkilötietoja.

Tietosuojavaltuutetun käsityksen mukaan nämä tietopyynnöt olisivat sinänsä rajattuja yllä aiemmin todetuin tavoin. Esitysluonnoksen tavoin hallituksen esityksen kuvailu kyseisten tietopyyntöjen rajauksesta on kuitenkin jännitteessä sen kanssa, että niihin saatavat vastaukset sisältäisivät joka tapauksessa laajoja tietoaineistoja rekisteröityjen tilitapahtumia koskien. Verohallinto saisi toteuttaa valvontaa, jossa se tulisi väistämättä käsittelemään myös suuria määriä tarpeettomia henkilötietoja. Tämä ylimitoitettu toimintapa ei olisi oikeasuhtainen tietosuojaperiaatteiden ja erityisesti tietojen minimointiperiaatteen toteutumisen kanssa.

Tietosuojavaltuutettu toteaa, että vaikka sinänsä voi olla tarpeellista tai jopa välttämätöntä, että verovalvonnan tehokkaaksi toteuttamiseksi käsitellään myös tietoja, jotka koskevat muitakin kuin tutkinnan kohteena olevia, olisi lailla kuitenkin määriteltävä ne edellytykset, joiden täyttyessä

voidaan katsoa kyseessä olevan lailla säädetyksi ehdotettu välttämättömyys.

Aiemmassa hallituksen esitysluonnoksen perusteluissa todettiin suoraan, että ehdotetussa sääntelyssä puututtaisiin yleisen tietosuoja-asetuksen 5 artiklan tietojen minimoinnin ja täsmällisyyden periaatteisiin. Nykyisessä hallituksen esityksessä todetaan sen huomioineen tietosuoja-asetuksen vaatimukset. Kuitenkin, vaikka ehdotettavaa sääntelyä ja sitä kautta tavoiteltavaa henkilötietojen käsittelyn ehtoja on täsmennetty nykyiseen hallituksen esitykseen, ei esityksen sisältö ole kuitenkaan muuttunut siinä muodossa toiseksi.

Tietosuojavaltuutetun käsityksen mukaan vertailutietotarkastuksia koskevaa sääntelyä muutettaessa lainsäädäntömuutoksilla, tulisi siinä olla nykyistä esitettyä laajemmin erityisesti henkilötietojen käsittelyä koskevien periaatteiden arviointia. Tietosuojavaltuutetun käsityksen mukaan henkilötietojen keräämistä tulisi hallituksen esityksessä esitetyn tavan sijaan rajoittaa, huomioiden oikeasuhtaisuus tavoiteltuun päämäärään. Esityksessä tulisi myös huomioida aiemmin mainituissa korkeimman hallinto-oikeuden ennakkoratkaisussa sekä tietosuojavaltuutetun päätöksessä todetut seikat henkilötietojen käsittelyn oikeasuhtaisuudesta. Nyt esitetty lainsäädäntömuutos mahdollistaisi kyseisissä päätöksissä aiemmin arvioituja tilanteita huomattavasti suurempien henkilötietomäärien käsittelyn ilman riittävää arviointia.

Tietosuojavaltuutettu on todennut jo 11.11.2022 antamassaan päätöksessä (Dnro 3681/186/21), että koska Verohallinto ryhtyy tietoaineistoja analysoidessaan heti rajaamaan tarkempiin veroriskianalyyseihin johtavia tilitapahtumia, ei vertailutietotarkastusta varten pyydettävien tietojen laajuutta voida pitää perusteltuna yleisen tietosuoja-asetuksen 5 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisen minimointiperiaatteen tai tietosuojalain 4 §:n 2 kohdan asettaman oikeasuhtaisuusvaatimuksen näkökulmasta.

Tietosuojavaltuutettu toteaa, että nyt arvioitavan hallituksen esityksen perusteella esitetty johtaisi samantyyppiseen tietopyyntöjen takia saadun aineiston rajaamiseen. Tämä toteutuisi siitäkin huolimatta, että hallituksen esityksessä todetaan ehdotetun sääntelyn muuttavan vertailutietotarkastusta merkittävästi verrattuna nykytilaan, koska Verohallinto tekisi vertailutietotarkastusta varten ennalta selvitystyön niiden rajausten selvittämiseksi, jotka yksilöivät valvonnassa välttämättömät tiedot ja koska esityksen mukaan nykytilassa Verohallinto on tehnyt käsittelyä kohdentavia toimenpiteitä vasta sen jälkeen, kun tietoaineisto on saatu. Suuria määriä (tarpeettomia) henkilötietoja kertyisi tietopyyntöjen seurauksena Verohallinnolle ja siten myös niistä kansalaisista, joiden ei epäillä syyllistyneen väärinkäytöksiin.

Tietojen säilyttämisaika

Verotustoimenpiteissä tarpeelliset tiedot

Verotustoimenpiteissä tarpeellisia tietoja on hallituksen esitysluonnoksessa todetun mukaisesti mahdollista säilyttää enintään 12 vuotta. Enimmäisaika perustuu voimassa olevaan verotuslainsäädäntöön. Tietosuo-

javaltuutetun käsityksen mukaan on mahdollista, että joitakin vertailutietotarkastuksella saatuja tietoja voitaisiin potentiaalisesti arvioida verotustoimenpiteissä vasta pitkänkin ajan päästä tietojen keräämisestä.

Tämä luo jännitettä tietosuojaperiaatteisiin kuuluvan säilytyksen rajoittamista koskevan vaatimuksen eli tietojen tarpeelliseen säilyttämisaikaan liittyen. Samalla tietosuojavaltuutettu kuitenkin tunnistaa tietojen säilyttämisajan perustuvan verotuslainsäädäntöön ja sen mahdollistamaan verotuksen toteuttamiseen. Tietosuojavaltuutettu tunnistaa myös, että verotuksen toteuttaminen on sen luonteen takia tapauskohtaisesti melko pitkänkin ajanjakson vievä menettely.

Verotustoimenpiteissä tarpeettomat tiedot

Hallituksen esityksen mukaan ehdotetussa verotusmenettelylain 21 §:n 4 momentin 4 kohdassa säädettäisiin siitä, että Verohallinto hävittää tiedot heti, kun ne todetaan verotuksessa tarpeettomiksi; tiedot, joita ei ole käytetty verotustoimenpiteissä, hävitetään kuitenkin aina viimeistään kahden vuoden kuluttua siitä, kun tiedot on annettu Verohallinnolle. Momentin kyseistä 4 kohtaa on täsmennetty jatkovalmistelussa sen aiemmasta versiosta hallituksen esityksen luonnoksessa, jossa lausuttiin ainoastaan kyseisten tietojen hävittämisestä kahden vuoden kuluessa tietojen antamisesta Verohallinnolle.

Säilytyksen rajoittamista koskevan tietosuojaperiaatteen mukaisesti henkilötietoja saa säilyttää vain niin kauan, kun ne ovat tarpeen henkilötietojen käyttötarkoituksen kannalta. Kun henkilötietoja ei enää tarvita, ne tulee anonymisoida tai poistaa. Verotuksen osalta tarpeettomien tietojen kahden vuoden säilyttämisaika on tietosuojavaltuutetun käsityksen mukaan edelleen aiemman lausuntonsa mukaisesti katsottavissa liian pitkäksi, huomioiden se, että varsinaista käsittelyperustetta kyseisten tietojen säilyttämiselle ei ole. Käsittelylle tarpeettomat henkilötiedot tulisi poistaa välittömästi ja viipymättä. Tietosuojavaltuutettu kuitenkin toteaa, että kyseisen 4 momentin 4 kohdan maininta siitä, että tarpeettomien tietojen poisto tulisi tehdä heti, on tarkoituksena oikeanlainen huomioiden säilytyksen rajoittamista koskevan tietosuojaperiaatteen toteutuminen.

Erityisten henkilötietoryhmien käsittely

Hallituksen esityksen mukaan ehdotetussa verotusmenettelylain 21 §:n 3 momentissa säädettäisiin siitä, että Verohallinto saisi käsitellä yleisessä tietosuoja-asetuksessa 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja erityisiä henkilötietoryhmiä, jos tällaisia tietoja välillisesti ilmenee 2 momentin nojalla pyydetyistä tiedoista ja tietojen käsittely on välttämätöntä verovalvonnassa.

Todettakoon, että esitettyä uudistettavaa lainkohtaa on muutettu jatkovalmistelussa hallituksen esityksen luonnokseen verrattuna siten, että kohdasta on poistettu viittaus vertailutietotarkastuksella saatuun massadata-aineistoon sekä lisätty viittaus tietojen käsittelyn välttämättömyyteen verovalvonnassa. Tietosuojavaltuutettu toteaa käsityksenään, että kohtaan tehdyt täsmennykset ovat sinänsä hyvä asia ja ne rajaavat osaltaan käsiteltäviä erityisiin henkilötietoryhmiin kuuluvia tietoja.

Hallituksen esityksen mukaisesti mahdollistettaisiin laajojen tietopyyntöjen tekeminen vertailutietotarkastuksia koskien. Nämä tietopyynnöt kohdistuisivat suuriin joukkoihin rekisteröityjä, joihin rekisterinpitäjiltä saaduissa vastauksissa olisi mukana suuria määriä henkilötietoja ja siten myös väistämättä laajasti erityisiin henkilötietoryhmiin kuuluvia henkilötietoja. Hallituksen esitys toteaakin sen luonnoksen tavoin, että erityisiin henkilötietoryhmiin kuuluvia henkilötietoja tultaisiin käsittelemään vertailutietotarkastusten vuoksi.

Erityisiin henkilötietoryhmiin kuuluvia henkilötietoja on suojeltava erityisen tarkasti, koska niiden käsittely voi aiheuttaa huomattavia riskejä henkilön perusoikeuksille ja -vapauksille. Kyseisten tietojen käsittelyn mahdollistavan sääntelyn tulee siten olla oikeassa suhteessa käsittelyn tavoitteeseen nähden, ja siinä tulee noudattaa keskeisiltä osin oikeutta henkilötietojen suojaan.

Hallituksen esityksen mukaan vertailutietotarkastuksen tarkoituksena on kohdentaa tietojen käsittely verotuksessa merkityksellisiin tapahtumiin, kuten esimerkiksi ulkomaan tuloihin. On kuitenkin selvää, että esitetty nimenomaisesti mahdollistaisi samalla myös erityisiin henkilötietoryhmiin kuuluvien tietojen keräämisen tai ainakin osittaisen kokonaiskuvan muodostamisen henkilön yksityiselämästä. Tämä toteutuisi samalla siten myös niistä kansalaisista, joiden ei epäillä syyllistyneen väärinkäytöksiin.

Ihmisten yksityiselämästä voi nykyisin saada yksityiskohtaisen kuvan pankkitilin tapahtumien perusteella. Tilitapahtumat voivat paljastaa henkilöstä arkaluonteisiakin tietoja esimerkiksi terveyspalveluiden käytöstä.

Kuten esityksessäkin tuodaan ilmi, on perustuslakivaliokunta lausuntokäytännössään (esimerkiksi PeVL 3/2017 vp) kiinnittänyt erityistä huomiota siihen, että arkaluonteisten tietojen käsittely on syytä rajata täsmällisillä ja tarkkarajaisilla säännöksillä vain välttämättömään. Huomioiden tällaisten tietojen ilmeneminen esityksessä kuvatuista tiedoista, on se vastoin tai ainakin jännitteessä perustuslakivaliokunnan toteamaa koskien.

Huomioiden ennen kaikkea hallituksen esityksessä esitetty kerättävien tietojen massaluonteisuus, tietosuojavaltuutettu toteaa esitysluonnoksen tavoin hallituksen esityksen olevan selkeässä ristiriidassa erityisiin henkilötietoryhmiin kuuluvien tietojen käsittelyn oikeasuhtaisuuden osalta.

Esimerkit tietopyyntöjen rajaamisesta

Kiinnitimme aiemmassa lausunnossamme huomiota siihen, että hallituksen esitysluonnoksessa oli esitetty kaksi ehdotetun verotusmenettelylain 21 §:n 2 momentin ja yleisen tietosuoja-asetuksen periaatteet täyttävää esimerkkiä tietopyyntöjen rajaamisesta. Nämä esimerkit olivat kuitenkin muodoltaan varsin yleisellä tasolla, jonka lisäksi esimerkkejä oli lukumääräisestikin hyvin vähän. Tietosuojavaltuutettu katsoi, että hallituksen esityksessä tulisi olla enemmän kuvattuja esimerkkitilanteita, joissa olisi huomioitu ehdotetut lainsäädäntömuutokset. Esimerkkien tulisi olla riittävän tarkkoja, jotta ne auttaisivat käsittämään paremmin ja syvällisemmin niitä vertailutietotarkastustilanteita ja siten henkilötietojen keräämistilanteita, joita tavoiteltaisiin lainsäädäntömuutoksilla.

Totesimme aiemmassa lausunnossamme, että esimerkkitilanteissa voisi esimerkiksi huomioida perheiden sisäiset tilisiirrot sekä myös sen, että tietosuojavaltuutetun käsityksen mukaan tehtyjä tilisiirtoja koskevat viestikentät niihin sisältyvine tietoineen kuuluisivat esitysluonnoksessa tarkoitettujen tietopyyntöjen piiriin.

Tietosuojavaltuutettu toteaa, että jatkovalmistelussa annettujen esimerkkien määrää on hallituksen esityksessä nostettu esitysluonnoksesta reilusti, kahdesta viiteen. Esimerkit ovat kuitenkin jossain määrin edelleen varsin yleisellä tasolla.

Kysymys siitä, onko kyse välttämättömästä tietopyynnöstä, jäisi ehdotuksen mukaisesti edelleen keskeisiltä osin sen viranomaisen harkintaan, joka pyynnön esittäisi. Tietosuojavaltuutettu katsoo, että edellytyksistä tulisi säätää lailla.

Tietosuojavaltuutetun ei ole tässä yhteydessä mahdollista arvioida, voidaanko tietopyyntöjä pitää oikeasuhtaisina niiden tavoitteisiin nähden.

Tietosuojavaltuutettu kiinnittää erityisesti huomiota siihen, että rekisteröityjen ei ole mahdollista ehdotetun lain perusteella tietää, koskeeko tietopyynnöt heidän tietojaan. Toisin sanoen rekisteröity ei voi tietää millaisia toimia viranomainen voi hänen tietoihinsa kohdentaa.

Rekisteröityjen oikeudet ja tietosuojavaltuutetun välillinen tarkastusoikeus

Rekisteröidyn oikeuksien rajoitettu käyttö

Hallituksen esitysluonnoksen perusteluiden mukaan rekisteröidyllä olisi oikeus saada tietoja henkilötietojen käsittelystä. Verohallinto voisi kuitenkin rajoittaa käsittelystä kertomista siltä osin kuin tietojen antaminen vaarantaa verotusta koskevan valvontatoimenpiteen. Tietojen antamisen rajoittamisessa sovellettaisiin harkinnan varaisesti viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999, julkisuuslaki) 11 §:n 2 momentissa säädettyä oikeutta kieltäytyä tietojen antamisesta asianosaiselle, jos tietojen antaminen vaarantaa erittäin tärkeän yleisen edun, kuten verovalvonnan tarkoituksen, sekä yleisen tietosuoja-asetuksen 23 artiklan ja tietosuojalain 34 §:n 1 momentin 3 kohtaa, jonka mukaisesti rekisteröidyllä ei ole yleisen tietosuoja-asetuksen 15 artiklassa tarkoitettua oikeutta tutustua hänestä kerättyihin tietoihin, jos henkilötietoja käytetään valvonta- ja tarkastustehtävissä ja tiedon antamatta jättäminen on välttämätöntä Suomen tai Euroopan unionin tärkeän taloudellisen tai rahoituksellisen edun turvaamiseksi. Luonnollisen henkilön tiedolliset oikeudet voidaan esityksen perusteluiden mukaan toteuttaa sen jälkeen, kun tietojen antaminen ei enää vaaranna verovalvontaa.

Hallituksen esityksen perusteluiden mukaan muiden rekisteröidyn oikeuksien kannalta voidaan todeta, että luonnollisen henkilön tietoja käsitellään verotusta koskevissa tehtävissä, ja oikeusperusteesta säädetään laissa. Perusteluiden mukaan, jos sivulliselta saatu tieto todetaan verotuksessa virheelliseksi, verovelvollinen voi ilmoittaa sen Verohallinnolle kuulemisen yhteydessä, jolloin asia voidaan selvittää ennen verotustoimenpiteitä. Lisäksi verovelvollisella on käytössään verotuksen muutoksenhakukeinot. Tietojen poistamisen ja käsittelyn rajoittamisen

kohdalla on otettava huomioon, että sivulliselta saatavia tietoja käytetään laissa säädetyissä verotustehtävissä ja tietojen käyttö verovalvonnassa on tärkeää unionin tai jäsenvaltion yleistä etua koskevista syistä. Verohallinnolla on oikeus kieltäytyä toteuttamasta näitä oikeuksia koskevia vaateita. Perusteluiden mukaan vastaavasti henkilöllä ei ole oikeutta vastustaa tietojensa käsittelyä vertailutietotarkastuksessa, koska koko käsittelyn peruste on tietojen välttämättömyys yksittäisessä verovalvonnan tilanteessa ja vastustamisoikeuden toteuttaminen vaarantaa verotusmenettelylain 26 §:n mukaisen oikean ja yhdenmukaisen verotuksen. Perusteluiden mukaan henkilötietojen käsittelyyn on olemassa huomattavan tärkeä ja perusteltu syy, joka syrjäyttää rekisteröidyn edut, oikeudet ja vapaudet.

Hallituksen esitysluonnoksen perusteella rekisteröidyn oikeuksien käyttö olisi siten rajoitettua ja niitä olisi osittain kokonaan mahdotonta käyttää verovalvonnan aikana. Yllä todetuin perustein rekisteröidyllä ei olisi siten myöskään oikeutta yleisen tietosuoja-asetuksen 15 artiklan mukaiseen oikeuteen tutustua hänestä kerättyihin tietoihin (tarkastusoikeus). Rekisteröidyn valvontamahdollisuudet tietojensa osalta olisivat siten varsin heikot, eikä hän välttämättä saisi tietoa siitä, onko hänen tietojaan luovutettu tai käytetty verovalvontaa varten.

Tässä yhteydessä tietosuojavaltuutettu kiinnittää erityisesti huomiota siihen, että rekisteröidyllä ei välttämättä ylipäätään ole tietoa siitä, millä edellytyksillä hänen tietojaan käsitellään.

Rekisteröidyn oikeuksien rajoitettu ja osittain jopa kokonaan mahdottomuus niitä käyttää koskisi tehtävien tietopyyntöjen vuoksi erittäin suurta määrää kansalaisia huolimatta siitä, että heitä ei epäiltäisi syyllistyneen väärinkäytöksiin.

Tietosuojavaltuutetun välillinen tarkastusoikeus

Tietosuojavaltuutettu kiinnitti aiemmassa, hallituksen esityksen luonnosta koskevassa lausunnossaan huomiota siihen, että hallituksen esitysluonnoksessa ei oltu käsitelty lainkaan tarkastusoikeuden käyttämistä tietosuojavaltuutetun välityksellä (tietosuojavaltuutetun välillinen tarkastusoikeus). Tietosuojavaltuutettu viittasi siihen, että tietosuojalain 34 §:n 4 momentin mukaisesti, jos rekisteröidyllä ei ole oikeutta tutustua hänestä kerättyihin tietoihin, yleisen tietosuoja-asetuksen 15 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot on annettava tietosuojavaltuutetulle rekisteröidyn pyynnöstä.

Rekisterinpidon lainmukaisuutta tarkastettaessa tietosuojavaltuutettu kiinnittää erityisesti huomiota tietojenkäsittelyn tapaan, käsiteltävien tietojen tarpeellisuuteen ja virheettömyyteen, tietojen tallettamisajankohtaan sekä rekisteröidyn oikeuksien toteutumismahdollisuuteen. Tietosuojavaltuutetulla ei kuitenkaan ole oikeutta paljastaa rekisteröidylle annettavassa vastauksessa tarkastuksessa saatuja tietoja, ei siis myöskään sitä, onko rekisterissä ylipäätään rekisteröityä koskevia tietoja.

Euroopan unionin perusoikeuskirjan 8 artiklassa on turvattu henkilötietojen suoja. Kyseisen 8 artiklan 2 kohdan mukaan jokaisella on oikeus tutustua niihin tietoihin, joita hänestä on kerätty, ja saada ne oikaistuksi.

Rajoitettaessa Euroopan unionin perusoikeuskirjalla suojattuja oikeuksia, tulee perusoikeuden rajoituksen täyttää perusoikeuskirjan 52 artiklan 1 kohdan edellytykset. Tältä osin myös Euroopan unionin tuomioistuimella on oikeuskäytäntöä.

Jos rekisteröity katsoo, että toimivaltainen viranomainen rikkoo henkilötietojen käsittelyssä henkilötietojen käsittelyä koskevaa lakia, rekisteröidyllä on oikeus saattaa asia tietosuojavaltuutetun käsiteltäväksi (toimenpidepyyntö). Tästä oikeudesta säädetään henkilötietojen käsittelystä rikosasioissa ja kansallisen turvallisuuden ylläpitämisen yhteydessä annetun lain (1054/2018, rikosasioiden tietosuojalaki) 56 §:ssa. Rekisteröidyn suostumuksella myös yleishyödyllinen henkilötietojen suojaa edistävä yhteisö voi saattaa asian tietosuojavaltuutetun käsiteltäväksi.

Tarkastusoikeuden käyttäminen tietosuojavaltuutetun välityksellä on nyt jatkovalmistelussa huomioitu ottamalla siitä maininnat hallituksen esityksen perusteluihin. Tietosuojavaltuutettu kuitenkin toteaa, että varsinkin tilanteissa, joissa rekisteröidyt eivät saisi tietoa siitä, onko heidän tietojaan luovutettu tai käytetty verovalvontaa varten olisi keskeistä, että kansalaisille kerrotaan selkeästi mahdollisuudesta pyytää tietosuojavaltuutettua tarkastamaan, mitä tietoja hänestä käsitellään.

Asianmukaista suojatoimista

Hallituksen esityksen mukaan ehdotetussa verotusmenettelylain 21 §:n 4 momentin kohdissa 1–4 säädettäisiin yleisen tietosuoja-asetuksen vaatimuksia täsmentäen nimenomaisista suojatoimista, jotka tulisi toteuttaa vertailutietotarkastuksessa henkilötietojen turvaamiseksi. Tällaiset suojatoimet liittyisivät tietoturvaan, tietosuojaan, luottamuksellisuuteen, käsittelyn kohdentamiseen verotuksessa välttämättömiin tietoihin, tietojen hävittämiseen sekä tietoja käsittelevää virkamiestä koskeviin edellytyksiin.

Tietosuojavaltuutettu pitää tärkeänä tietoturvallisesta käyttöympäristöstä säätämistä ja sitä, että vertailutietotarkastuksissa käsiteltyjen aineistojen turvallisuuteen kiinnitetään huomiota. Henkilötietoihin kohdistuvien riskien minimoiseksi käyttöjärjestelmien turvallisuus ja käytön hallinta ovat keskeisiä toimia suojautuessa henkilötietojen perusteettomalta käsittelyltä.

Suhteesta perustuslakivaliokunnan aiempiin arvioihin

Vertailutietotarkastusta koskeva hallituksen esitys on merkityksellinen perustuslain (731/1999) 10 §:ssä turvatun yksityiselämän ja henkilötietojen suojan kannalta. Henkilötietojen suoja kuuluu osana perustuslain 10 §:n 1 momentilla turvattuun yksityiselämän suojaan. Henkilötietojen suojasta on säädettävä lailla. Henkilötietojen suojaa toteutetaan ennen kaikkea tietosuoja-asetuksella sekä sitä täsmentävällä ja täydentävällä tietosuojalailla.

Perustuslain 10 §:n mukaista suojaa täydentävät Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7 artiklassa turvattu yksityiselämän suoja ja 8 artiklassa turvattu henkilötietojen suoja sekä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen (Euroopan ihmisoikeussopimus, SopS 18 ja 19/1990) 8 artiklan mukainen yksityiselämän suoja.

Henkilötietojen suojaa koskevia rajoituksia tulisi myös arvioida Euroopan unionin perusoikeuskirjan 51 artiklan 1 kohdan mukaisesti siinä edellytetyn suhteellisuusperiaatteen ja välttämättömyysvaatimuksen pohjalta.

Perustuslakivaliokunta on pankki- ja maksutilien valvontajärjestelmää koskevan esityksen yhteydessä antamassaan lausunnossa (PeVL 48/2018 vp) ottanut kantaa tilitapahtumatietojen käsittelyyn. Lausunnon mukaan tilitapahtumista voi ilmetä suoraan jopa arkaluonteisia tietoja, kuten tietoja uskonnollisen yhdyskunnan jäsenyydestä tai terveydenhuoltopalvelujen käytöstä. Valiokunnan mielestä luonnollisen henkilön yksityiskohtaiset tilitiedot rinnastuvat tämän johdosta yksityiselämän suojan ydinalueelle kuuluviin arkaluonteisiin tietoihin. Perustuslakivaliokunta on mainitussa lausunnossa ja laajemminkin lausuntokäytännössään (esim. PeVL 3/2017 vp, s. 5) kiinnittänyt erityistä huomiota siihen, että arkaluonteisten tietojen käsittely on syytä rajata täsmällisillä ja tarkkarajaisilla säännöksillä vain välttämättömään.

Perustuslakivaliokunnan mukaan valtiosääntöisessä arviossa painopiste on henkilötietojen suojan ja käsittelyä määrittävien säännösten sisällöllisessä arvioinnissa. Kansallisen liikkumavaran käyttöön kohdistuvassa arvioinnissa ovat merkityksellisiä esimerkiksi yksityiselämän ja henkilötietojen suojan asettamat sisällölliset vaatimukset sekä muiden informaatioon liittyvien perusoikeuksien suojan suhde yksityiselämän ja henkilötietojen suojaan (PeVL 14/2018 vp, s. 7).

Perustuslakivaliokunta on kiinnittänyt huomiota siihen, että tällainen arvio on mahdollinen vain, jos hallituksen esityksessä eritellään riittävällä seikkaperäisyydellä ne syyt, joiden vuoksi henkilötietojen käsittely katsotaan lakiehdotuksessa välttämättömäksi.

Valiokunta ei ole pitänyt riittävänä johtopäätöksenomaisia toteamuksia siitä, että ehdotettu laintasoinen sääntely on täsmällistä ja tarkkarajaista sekä perusoikeusjärjestelmän kokonaisuuden kannalta hyväksyttävää ja että ehdotetut muutokset ovat oikeasuhtaisia suhteessa niiden käyttötarkoitukseen, eikä tavoitetta ole saavutettavissa perusoikeuteen vähemmän puuttuvin keinoin, mikäli säätämisjärjestysperusteluissa ei ole kuitenkaan lainkaan täsmennetty niitä perusteita, joiden valossa uusia valtuuksia henkilötietojen käsittelyyn voitaisiin pitää perustuslain näkökulmasta hyväksyttävään syyhyn perustuvina ja oikeasuhtaisina (PeVL 38/2016 vp, s. 3). Valiokunta on painottanut, että tällainen puute lakiehdotuksen perusteluissa voi äärimmillään johtaa siihen, että lakiehdotuksen arvioidaan olevan asianmukaisesti perustelematta jääneiltä osiltaan perustuslain vastainen (ks. esim. PeVL 38/2016 vp, s. 3, PeVL 9/2016 vp, s. 6 ja PeVL 19/1998 vp, s. 3–4).

Vaikka hallituksen esitysluonnos ei ole sisällöltään sellainen, jossa esitettyä lainsäädäntömuutosta ei olisi perusteltu lainkaan, on se, huomioiden yllä todettu, tietosuojavaltuutetun näkemyksen mukaan kuitenkin jännitteinen perustuslakivaliokunnan aiempien arvioiden kanssa.

Perusoikeuksiin puuttuva lainsäädäntö on tietosuojavaltuutetun käsityksen mukaan syytä valmistella erityisen huolellisesti punniten eri näkö-

kohtia tasapainoisesti. Ihmisten yksityisyydensuojaa kavennettaisiin lakiehdotuksessa merkittävästi. Tietosuojavaltuutettu korostaa, että viranomaisen rajattu toimivalta on yksi demokratian ja oikeusvaltion kulmakivistä. Liian laajat toimivaltuudet ja tietojen käsittelyoikeudet voivat rapauttaa ihmisten luottamusta viranomaistoimintaan. Viranomaisen toimivalta, tietojen käyttötarkoitukset ja se, mitä tietoja kuhunkin tarkoitukseen voidaan käsitellä, on rajattava tarkasti. Hyväksyttävän tavoitteen (eli tässä tapauksessa veronkierron torjumiseen) käytettävien keinojen tulee olla kohdennettuja ja oikeasuhtaisia.

Perustuslakivaliokunnan edellyttämä riittävä erittely riittävällä seikkaperäisyydellä niistä syistä, joiden vuoksi henkilötietojen käsittely katsottaisiin lakiehdotuksessa välttämättömäksi, ei tietosuojavaltuutetun käsityksen mukaan täysimittaisesti toteudu hallituksen esityksessä esitysluonnoksen tavoin erityisesti sen vuoksi, että henkilötietojen käsittely kohdistuisi laajaan tietoaineistoon, jossa olisi mukana suuria määriä tarpeettomia henkilötietoja.

Tietosuojavaltuutettu kuitenkin samalla toteaa hallituksen esityksessä todettua kohtaan myönteisesti, että siinä esitettyjä perusteluita on aikaisempaan luonnosversioon verrattuna muokattu ja täydennetty jatkovalmistelussa merkittävästi esityksen kohdassa 10 Suhde perustuslakiin ja säätämisjärjestys.

Perustuslakivaliokunta ei ole aikoinaan verotusmenettelylain säätämisen lainvalmisteluaineiston perusteella arvioinut kyseisen lain 21 §:n perustuslainmukaisuutta. Säännöksen nojalla Verohallinnolla on oikeus saada pankeilta verotuksen suorittamista varten pankkisalaisuuden alaisia valtiosääntöoikeudellisesti arkaluonteisia henkilötietoja, joiden osalta tietojen käsittely olisi valiokunnan mielestä rajattava täsmällisillä ja tarkkarajaisilla säännöksillä vain välttämättömään.

Nyt tarkasteltavassa hallituksen esityksessä todetaankin, että nyt ehdotettavan verotusmenettelylain 21 §:n lainsäädäntömuutoksen osalta olisi suotavaa, että perustuslakivaliokunta antaisi asiassa lausunnon. Tietosuojavaltuutettu pitää tätä lausunnon pyytämistä kannatettavana.

Lopuksi

Nykyiset analytiikkaratkaisut ja tekoälyn käyttö luovat nyt ja tulevaisuudessa monenlaisia potentiaalisia mahdollisuuksia tarkastella henkilötietoja sisältäviä suuria massa-aineistoja. Uusia ratkaisuja pohdittaessa on kuitenkin huomioitava tietosuojalainsäädännön vaatimukset. Toimintatapojen on oltava oikeasuhtaisia suhteessa siihen, mitä tavoitellaan.

Tietosuojavaltuutettu katsoo, että Verohallinnon vertailutietotarkastuksen suorittamista varten esitettyihin tietopyyntöihin liittyvässä henkilötietojen käsittelyssä on kyse laajamittaisesta henkilötietojen käsittelystä, jolla on merkittäviä vaikutuksia rekisteröidyn oikeuksille ja vapauksille. Kyseisten tietopyyntöjen takia toteutettavien luovutusten seurauksena toteutettavilla valvontatoimenpiteillä voi olla vaikutuksia rekisteröidyn taloudelliseen asemaan ja toimenpiteet voivat johtaa rikostutkintaan.

TIETOSUOJAVALTUUTETUN TOIMISTO

Edellä esitetyin perustein tietosuojavaltuutettu katsoo, ettei hallituksen esityksessä ole rajattu lainsäädäntötoimin vertailutietotarkastusten toteuttamisen yhteydessä käsiteltyjen henkilötietojen määrää käsittelyn tarkoituksen kannalta välttämättömään. Esityksessä säädettäväksi esitettyä henkilötietojen käsittelyä ei näin aiemman esitysluonnoksen tavoin voida pitää myöskään oikeasuhtaisena sillä tavoiteltuun päämäärään nähden.

Allekirjoitus

Anu Talus
Tietosuojavaltuutettu

Jussi Vaanola
Ylitarkastaja

Asiakirja on allekirjoitettu sähköisesti. Allekirjoituksen oikeellisuuden voi tarkistaa tarvittaessa tietosuojavaltuutetun toimiston kirjaamosta.

Yhteystiedot

Tietosuojavaltuutetun toimisto
Sähköposti: tietosuoja@om.fi
Postiosoite: PL 800, 00531 Helsinki
Puhelinvaihde: 029 566 6700
Verkkosivut: tietosuoja.fi

Digital PDF Signature / Digitaalinen PDF-allekirjoitus
Jussi Vaanola
Ylitarkastaja
Tietosuojavaltuutetun toimisto
jussi.vaanola@om.fi

Digital PDF Signature / Digitaalinen PDF-allekirjoitus
Anu Talus
Tietosuojavaltuutettu
Tietosuojavaltuutetun toimisto
anu.talus@om.fi